

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Csp/63/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121285722
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:6121285722.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: R. I., W.. XX.X.XXXX, T. XXX, XXX XX T., v konaní o zaplatenie 9.976,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyňi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 29.03.2021 žalobkyňa podala na Okresný súd Banská Bystrica ako súd kauzálny príslušný v zmysle ust. § 2 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej už len „Zákon o upomínacom konaní“ a „upomínací súd“) návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým žiadala, aby upomínací súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej 9.976,34 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.976,34 eur od 28.08.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že právna predchodkyňa žalobkyne, Všeobecná úverová banka a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (pôvodný žalobca, ďalej už len „VÚB a.s.“), dňa 13.02.2018 uzavrela so žalovaným Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 001539311130218, na základe ktorej poskytla žalovanému úver vo výške 10.000 eur. Podľa zmluvy o úvere žalovaný mal úver splácať formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Žalovaný porušil zmluvnú povinnosť platiť dojednané mesačné splátky riadne a včas. VÚB a.s. vyzvala žalovaného k okamžitému zaplateniu omeškaných splátok spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti všetkých úverových splátok pre ich neplatenie. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právnej predchodkyne žalobkyne dlh z titulu omeškaných splátok nezaplatil, VÚB a.s. v súlade so zmluvnými podmienkami vyhlásila ku dňu 12.08.2018 predčasnú splatnosť celej pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti celej pohľadávky z úveru bolo žalovanému doručené dňa 20.08.2018, a to v súlade s čl. všeobecných obchodných podmienok označeným ako „Doručovanie a vyhlásenie klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia dlžnú sumu nezaplatil, dňom 28.08.2018 sa dostal do omeškania. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB a.s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.07.2020, ktoré sú obsahom spisu upomínacieho súdu sp.zn. 1OpP/37/2020, pohľadávka voči žalovanému bola VÚB a.s. postúpená žalobkyňi, o čom bol žalovaný písomne upovedomený. Výška postúpenej pohľadávky bola vyčíslená ku dňu 01.07.2020. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila len nárok na zaplatenie dlžnej istiny úveru, ktorá predstavuje 9.976,34 eur spolu s príslušenstvom.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny označené ako „Predbežná žiadosť o flexipôžičku - bezúčelová“, „Žiadosť o flexipôžičku - bezúčelová“, zoznam dokladov k flexipôžičke, „Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, európske informácie o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, všeobecné obchodné podmienky VÚB a.s. pre poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom, základná informácia o dôležitých zmluvných podmienkach poistenia schopnosti splácať úver, všeobecné poistené podmienky pre poistenie schopnosti splácať úver - spotrebiteľský úver, prehľad úhrad, „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 03.07.2018, „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom,“ zo dňa 13.08.2018, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2020, poštovú doručenkú a poštový podací hárok.

4. Dňa 16.04.2021 upomínací súd vydal vo veci platobný rozkaz sp.zn. 4Up/404/2021, ktorým uložil žalovanému povinnosť v súlade so žalobnou žiadosťou. Tento platobný rozkaz sa upomínaciemu súdu nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk. Žalovaný súdne písomnosti na adrese označenej žalobkyňou v žalobe T. XXX, XXX XX T., ktorá podľa Registra obyvateľov SR je od 23.09.1992 doposiaľ adresou jeho trvalého pobytu, v odbernej lehote opakovane neprevzal. Preto upomínací súd vyzval žalobkyňu, aby navrhla pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Žalobkyňa navrhla pokračovanie v konaní. Preto upomínací súd postupom podľa § 14 ods. 3 Zákona o upomínanom konaní dňa 16.07.2021 postúpil spis tunajšiemu súdu.

5. Uznesením zo dňa 27.12.2021 č.k. 4Csp 63/2021 - 112 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami bolo žalovanému riadne doručené dňa 29.12.2021. Žalovaný na výzvu súdu nereagoval.

6. Výzvou zo dňa 27.04.2022 súd v rámci prípravy pojednávania vyzval zástupcu žalobkyne s poukazom na § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dokladov, rozhodných pre posúdenie splnenia povinnosti pôvodného veriteľa posúdiť pred uzatvorením zmluvy o pôžičke s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa pôžičku splácať, teda tzv. bonitu žalovaného. Zároveň súd vyzval zástupcu žalobkyne na doplnenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní, a to z pohľadu splnenia zákonných podmienok stanovených pre postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt v § 92 ods. 8 Zákona o bankách v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

7. Na výzvu zástupca žalobkyne reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 16.09.2022, v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, v prílohe podania predkladá písomné dokumenty právnej predchodkyne žalobkyne, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaný poskytol právnej predchodkyne žalobkyne informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovaného bol právnu predchodkyňou žalobkyne tiež zaslaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), prevádzkovaný pre všetky banky spoločnosťou CRIF, ktorým bolo zisťované prípadné nesplácanie/omeškania so splácaním úverov poskytnutých od iných bankových domov. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že schopnosť žalovaného splácať úver bola právnym predchodcom žalobkyne riadne posúdená, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. V prílohe podania predložil listiny, a to prehľad odpovedí sociálnej poisťovne na verifikačné otázky a výpis z registra klientskych informácií. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne uviedol, že považuje za dostatočne preukázané splnenie všetkých zákonných podmienok pre riadne a platné postúpenie pohľadávky bankou na žalobkyňu vyžadovaných § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V prílohe opakovane predložil listinu označenú ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ zo dňa 03.07.2018. Poukázal na poštový podací hárok predložený spolu so žalobou, podľa ktorého táto upomienka bola žalovanému odoslaná dňa 03.07.2018 na ním uvedenú adresu pod č. zásielky RE526937291Sk, čo vyplýva z údajov na ľavom boku podacieho hárku. Ďalej uviedol, že pre nadobudnutie účinkov doručenia písomného úkonu nie je podstatné, či sa adresát s doručovanou zásielkou oboznámil až neskôr, napr. v čase plynutia odbernej lehoty. Účinky doručenia nastávajú aj v prípade, ak možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky adresát nevyužil. Poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 45/2018 a uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011.

8. Súd vec prejednal a rozhodol na prvom pojednávaní konanom dňa 20.09.2022 bez prítomnosti oboch sporových strán, ktoré boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Zástupca žalobkyne, ktorému bolo predvolanie doručené dňa 25.07.2022, svoju neúčasť ospravedlnil v podaní doručenom súdu dňa 16.09.2022 pracovnou zaneprázdnenosťou a zásadou hospodárnosti konania. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaný predvolanie na pojednávanie doručované mu na adresu jeho trvalého pobytu v odbernej lehote neprevzal. Svoju neúčasť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadaval. Súd na tomto pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

9. Žalovaný nepoprel a súd na základe dokazovania vykonaného v celom rozsahu návrhov strán nemal dôvodné pochybnosti o skutočnostiach tvrdných žalobkyňou v konaní, a to že dňa 13.02.2018 žalovaný uzavrel so Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „VÚB a.s.“) zmluvu o úvere označenú ako „Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička,“ reg.č. 001539311130218 (ďalej len „zmluva o úvere“), že na základe tejto zmluvy o úvere VÚB a.s. poskytla žalovanému úver vo výške 10.000 eur, a že žalovaný sa úver spolu s nákladmi spojenými s jeho poskytnutím zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Podľa listín „Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička,“ a „Európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ zmluvou o úvere sa VÚB a.s. zaviazala poskytnúť žalovanému úver s nasledujúcimi parametrami: druh úveru - bezúčelová flexipôžička, celková výška úveru 10.000 eur, celkové náklady dlžníka bez zľavy z dohodnutej služby (2 % z úrokovej sadzby) 7.765 eur a s uvedenou zľavou 6.655,40 eur, celková čiastka, ktorý musí dlžník zaplatiť bez zľavy z dohodnutej služby 17.765 eur a so zľavou 16.655,40 eur, celkový počet anuitných splátok 95, výška mesačnej anuitnej splátky bez zľavy 187 eur a so zľavou 175,32 eur, dátum splatnosti prvej mesačnej splátky 22.03.2018 a poslednej dňa 22.01.2026, dátum splatnosti ostatných splátok vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, výška úrokovej sadzby bez zľavy 16% ročne a so zľavou 14% ročne, poplatok za poskytnutie úveru 0, mesačný poplatok za poistenie 8,10 eur, ročná percentuálna miera nákladov bez zľavy 17,37 % a so zľavou 15,06 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov bez zľavy 8,80 % a doba trvania zmluvy 96 mesiacov. Podľa histórie transakcií na úverovom účte predloženej žalobkyňou dňa 13.02.2018, tzn. v deň uzavretia zmluvy o úvere, bola na účet žalovaného bezhotovostne poukázaná suma 10.000 eur.

10. Žalovaný tiež nepoprel, a súd nemal dôvodné pochybnosti, ani o skutočnosti, že žalovaný dohodnuté splátky riadne neplatil. Podľa histórie transakcií na úverovom účte žalovaný zaplatil len jednu mesačnú splátku vo výške 183,42 eur, a to dňa 09.04.2018. Z toho na splatenie istiny VÚB a.s. započítala sumu 23,66 eur, na úroky sumu 151,66 eur a na poplatok za poistenie sumu 8,10 eur. O riadnom neplatení dohodnutých splátok žalovaným svedčí ďalej listina „Tretia upomienka - pokus o zmier“ datovaná dňom 03.07.2018, obsahom ktorej je upozornenie žalovaného, že VÚB a.s. eviduje neuhradenú pohľadávku zo zmluvy o úvere, a to vo výške celkom 571,84 eur (z toho 179,63 eur istina, 357,64 eur úroky, 0,77 eur úroky z omeškania a 33,80 eur poplatky). Obsahom tejto listiny je aj výzva na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s tým, že v opačnom prípade VÚB a.s. bude požadovať vrátenie celej sumy úveru a zaplatenie jeho príslušenstva pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere.

11. Podľa listiny „Výzva na predčasné zosplatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ datovanej dňom 13.08.2018 a poštovou doručenkou obsahom tejto listiny vyhotovenej VÚB a.s. adresovanej žalovanému je oznámenie, že z dôvodu neuhradenia dlžnej sumy aj napriek predchádzajúcim upomienkam dňom 13.08.2018 („dnešným dňom,“) vyhlasuje predčasnú splatnosť predmetného úveru, vrátane jeho príslušenstva, a výzva na zaplatenie celkom 10.616,74 eur do 7 dní od doručenia listu. Podľa predloženej poštovej doručky list bol žalovanému doručený do vlastných rúk dňa 20.08.2018.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 13.02.2018 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, tzn. k 13.02.2018 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

17. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

19. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo všetkých zmluvných dokumentov, v ktorých je zmluva o úvere označená ako zmluva o „spotrebiteľskom“ úvere, druh úveru ako viazaný „spotrebiteľský“, úver, žalovaný údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, celkové náklady na úver ako celkové náklady „spotrebiteľa“ a pod. Súd poukazuje tiež na argumentáciu zástupcu žalobkyne v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva (zákonom č. 129/2010 Z.z., ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a pod.). Niet pochyb, že VÚB a.s. pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

20. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v danej veci upravoval špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanej na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v danej veci uzavrela VÚB a.s. ako bankový subjekt. Zaplataenia tejto pohľadávky VÚB a.s. sa žalobou v konaní v danej veci však nedomáha banka, ale žalobkyňa ako nebankový subjekt, a to s tvrdením, že predmetná úverová pohľadávka banky voči žalovanému v žalovanej výške 9.976,34 eur jej bola VÚB a.s. postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku Okresného súdu Banská Bystrica pod sp.zn. 1OpP 37/2020 zo dňa 14.02.2020 uzavretej medzi VÚB a.s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 08.07.2020. Súd sa preto najprv zaoberal skúmaním vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní. Aktívnou vecnou aktívnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého žalobcovi vyplýva uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva

procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie aktívnej vecnej legitímácie (ako aj pasívnej vecnej legitímácie) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). V sporoch s ochranou slabšej strany, ktorým je aj spotrebiteľský spor, súd aktívnu vecnú legitímáciu skúma z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok § 92 ods. 8 vety prvej zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o doplnení a zmene niektorých zákonov (ďalej už len „Zákon o bankách“) pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa (porovnaj napr. rozsudok NS SR sp.zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021). Zásadnou otázkou, ktorú pritom súd v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní v danej veci riešil, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky VÚB a.s. ako pôvodným veriteľom na žalobkyňu, a ak áno, či došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške, ktorej sa žalobkyňa v konaní na žalovanom domáha (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021).

22. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorá podlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska, a ktorej základné právne postavenie vymedzuje zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Zákon o bankách“). Podľa § 2 Zákona o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu (nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú.v. EÚ L 176, 27.6.2013), a ktorá má bankové povolenie. Inú právnu formu banky tento zákon zakazuje. Banka môže bankové činnosti vykonávať iba na základe bankového povolenia podľa osobitného predpisu (Čl. 4 ods. 1 bod 42 nariadenia (EÚ) č. 575/2013) a v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi (napr. § 12 až 34 zákona č. 747/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov). V uvedenom právnom kontexte je potrebné posudzovať aj činnosť banky VÚB a.s. v danej veci spočívajúcu v postúpení pohľadávky.

23. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

26. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá a druhá veta Zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

28. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 17 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže v existujúcom záväzkovom vzťahu dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku a preto na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Cit. všeobecné ustanovenia § 524 ods. 1 a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu, a súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Vychádzajúc z ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Zákon o bankách ako osobitný právny predpis (lex specialis) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku v cit. ust. § 92 ods. 8 upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Cit. ust. § 17 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ako osobitného právneho predpisu (lex specialis) upravuje podmienky, za ktorých nemožno postúpiť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách alebo s ust. § 17 ods. 1 a 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané).

32. Na podporu tohto svojho právneho záveru súd vzhľadom aj na súdu známu stále pretrvávajúcu argumentáciu žalobcov v obdobných sporov, spočívajúcu v tom, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje iba výnimky z bankového tajomstva a nie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky bankou, poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018 sp.zn. 1Cdo 147/2017 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky o.i. tiež konštatuje, že: „...v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka...následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

33. Súd poukazuje tiež napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 7Cdo 26/2017, podľa ktorého: „...podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu v prejednávanej veci než tú, že podmienky § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka svoju pohľadávku postúpiť inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto

úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).“

34. Do pozornosti súd dáva tiež dôvodovú správu k cit. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, podľa ktorej zavedenie tohto ustanovenia do Zákona o bankách má motivovať banky k tomu, aby robili kroky smerujúce k ukončeniu záväzkových vzťahov pri dlhodobom nesplácaní úverov dlžníkmi, a aby počas trvania zmluvných vzťahov iba nepripisovali úroky, poplatky a rôzne sankcie, a dlhy tak nezvyšovali. Takéto správanie bánk nespĺňalo požiadavku prístupu banky ako dodávateľa k spotrebiteľom s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyplýva zo zákona o spotrebiteľoch. Nebolo tiež v záujme spotrebiteľov, aby po uzavretí spotrebiteľskej zmluvy o úvere banka kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu postupovala pohľadávku voči nim tretej osobe, ktorá nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu Zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou. Tu súd len dodáva, že nie len poskytovanie, ale aj správa úveru, je špecifickou osobitne Zákonom o bankách upravenou činnosťou banky. Preto súd mal za to, že aj na správu pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (nie len poskytovanie), ktorá v danej veci prešla z pôvodného veriteľa na VÚB a.s., je potrebné aplikovať Zákon o bankách, a to predovšetkým za účelom naplnenia požiadavky odbornej starostlivosti veriteľa vo vzťahu k spotrebiteľovi (porovnaj Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/147/2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/494/2014 zo dňa 07.12.2015).

35. Z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Podľa tohto ustanovenia banka má oprávnenie postúpiť pohľadávku alebo jej časť, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu stanovenú zákonom, a to o viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky. Tieto zákonné podmienky musia byť pritom splnené kumulatívne. Tu súd na podporu tohto záveru, v nadväznosti aj na vymedzenie pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách zástupcom žalobkyne v konaní, poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, podľa ktorého: „29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách... 35. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatený úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.“ (porovnaj tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp 50/2021 zo dňa 15.02.2022). Banka tak má nepochybne právo postúpiť na iný subjekt aj celú úverovú pohľadávku pred dobou konečnej splatnosti úveru. Pre takýto postup je však nevyhnutné, aby banka pred postúpením úverovú pohľadávku v súlade so zákonom predčasne zosplatnila. Súd v danej veci dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by VÚB a.s. pred postúpením úverovej pohľadávky na žalobkyňu bola splnila zákonné podmienky pre jejpredčasné zosplatenie, alebo že by predmetný spotrebiteľský úver bol už po termíne konečnej splatnosti .

36. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

37. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

38. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka pre predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru dohodnutého v splátkach vyžadujú výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručенú do dispozičnej sféry spotrebiteľa, obsahujúcu upozornenie na aktuálny dlh a výslovné upozornenie na možnosť veriteľa

požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa cit § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na zaplatenie celej úverovej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565, môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr. Táto je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

39. V prejednáwanej veci zástupca žalobkyne v žalobe iba všeobecne uviedol, že právna predchodkyňa žalobkyne VÚB a.s. vyzvala žalovaného na úhradu omeškaných splátok, spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia, a že nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve dlh z titulu omeškaných splátok nezaplatil, právna predchodkyňa žalobkyne v súlade so zmluvnými podmienkami vyhlásila ku dňu 12.08.2018 predčasnú splatnosť celej pohľadávky z úveru s tým, že písomné oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené dňa 20.08.2018. V doplnujúcom písomnom podaní doručenom súdu dňa 16.09.2022 vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobkyne v konaní poukázal na listinu predloženú súdu spolu so žalobou, označenú ako „Tretia upomienka - pokus o zmier,, datovanú dňom 03.07.2018, a poštový podací hárok, podľa ktorého táto listina mala byť žalovanému zaslaná poštou dňa 03.07.2018 pod č. zásielky RE526937291SK.

40. Listina označená ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“ datovaná dňom 03.07.2018 obsahuje iba všeobecné oznámenie VÚB a.s. žalovanému, že ku dňu 03.07.2018 („k dnešnému dňu“) VÚB a.s. eviduje po lehote splatnosti pohľadávku zo zmluvy o úvere v celkovej výške 571,84 eur, výzvu na jej „okamžité“ zaplatenie, a konštatovanie, že v opačnom prípade VÚB a.s. bude požadovať vrátenie celej sumy úveru a zaplatenie jeho príslušenstva pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Listina nešpecifikuje, s ktorými konkrétnymi mesačnými splátkami bol žalovaný v čase jej vyhotovenia v omeškaní a v akej výške, tzn. z ktorých nezaplatených splátok pozostávala v tom čase dlžná pohľadávka 571,84 eur. Listina neobsahuje ani výslovne upozornenie žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie tej ktorej konkrétnej omeškanej splátky. Ani ďalšia listina označená ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom,, datovaná dňom 13.08.2013 neobsahuje špecifikáciu mesačnej splátky, pre nezaplatenie ktorej VÚB a.s. žiada žalovaného o zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz. Za danej dôkaznej situácie súd nemohol bez dôvodných pochybností posúdiť, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou a v akej výške sa VÚB a.s. rozhodla uplatniť si právo na tzv. predčasnú splatnosť celého úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, či toto právo si uplatnila po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením mesačnej splátky, pre ktorú sa rozhodla právo uplatniť, a najneskôr do najbližšej nasledujúcej splatnej splátky. Tu súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co 161/2018 zo dňa 26.03.2019, podľa ktorého: „...Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 OZ“. VÚB a. s. mala oprávnenie, nie povinnosť, uplatniť si ako veriteľ právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, tzn. vyhlásiť predčasnú splatnosť celej pohľadávky pre nezaplatenie ktorejkoľvek mesačnej splátky žalovaným. V spotrebiteľských sporoch je veriteľ však vždy limitovaný cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo

spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, veriteľ môže uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Toto právo pritom môže uplatniť najneskôr do najbližšej nasledujúcej splátky. Pre posúdenie účinkov písomných právnych úkonov veriteľa, a to ako upozornenia zo dňa 03.07.2018, tak aj samotného uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka zo dňa 13.08.2018, nebolo preto významné, kedy VÚB a.s. ako veriteľ mohla žalovaného z dôvodu jeho omeškania s tou ktorou splátkou o zaplatenie celej úverovej pohľadávky požiadať, ale to, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej omeškanej splátky VÚB a.s. po predchádzajúcom riadnom upozornení žalovaného úverovú pohľadávku listom zo dňa 13.08.2018 skutočne predčasne zosplatnila. Podľa § 565 OZ splatnosť celého dlhu totiž nastáva automaticky zo zákona (nezaplatením tej ktorej splátky). Toto ustanovenie len umožňuje veriteľovi pri splnení zákonom stanovených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz. Toto právo je pritom časovo ohraničené do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Za danej situácie, kedy z obsahu písomných právnych úkonov VÚB a.s., na ktoré zástupca žalobkyne v konaní poukazoval, nebolo možné vyvodiť základné skutočnosti rozhodné pre posúdenie splnenia základných predpokladov pre predčasné zosplatenie celej úverovej pohľadávky, súd týmto právnym úkonom pre ich neurčitost' nemohol priznať právne účinky (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

41. Navyše, žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenia a nepreukázala, že listina „Tretia upomienka - pokus o zmier“ datovaná dňom 03.07.2018 sa dostala vôbec do dispozičnej sféry žalovaného tak, ako to predpokladá § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zástupca žalobkyne v žalobe v tomto smere neuviedol žiadne tvrdenia. V podaní doručenom súdu dňa 16.09.2022 iba uviedol, že táto listina bola žalovanému dňa 03.07.2018 poštou odoslaná a poukázal na poštový podací hárok. Žalovaný tvrdenie žalobkyne o odoslaní tohto listu nespochybnil (k žalobe sa nijako nevyjadril). To však neznamená, že žalobkyňa, na ktorej bolo v konaní dôkazné bremeno vo vzťahu k doručeniu tohto upozornenia do dispozičnej sféry žalovaného (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), toto dôkazné bremeno aj uniesla. Tu súd poukazuje na judikatúru vyšších autorít, a to napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 36/2000 zo dňa 15.12.2000, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021, podľa ktorého: „11.3....Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie...Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchylnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhybe prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nedbanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“. V danej veci si žalobkyňa nespĺnila v tomto smere svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a doručenie zásielky do dispozičnej sféry žalovaného relevantne nepreukázala. Súd za relevantný dôkaz v tomto smere nepovažoval žalobkyňou predložený poštový podací hárok, z ktorého vyplýva iba to, že dňa 03.07.2018 bola na poštu žalovanému ako adresátovi podaná na prepravu pod č. RE526937291Sk zásielka. Nie

je z neho zrejmé, aká konkrétna zásielka bola podaná na prepravu, a či táto zásielka sa skutočne aj dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnu dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Preto súd nemohol, bez dôvodných pochybností, prijať záver, že VÚB a.s. žalovaného listom „Tretia upomienka - pokus o zmier“ datovaným dňom 03.07.2018 riadne na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka upozornila, a tým splnila zákonnú podmienku pre riadne predčasné zosplatnenie celej úverovej pohľadávky stanovenej v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

42. Súd zdôrazňuje, že v zmysle zásad platného civilného procesného kódexu je to práve žalobca, ktorý má povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu (dôkazné bremeno) vo vzťahu k preukázaniu svojej aktívnej vecnej legitímácie v konaní. Je to žalobca, ktorý v žalobe okrem iného je povinný uviesť úplné a pravdivé opísanie všetkých skutočností rozhodujúcich pre spor (vrátane skutočností rozhodujúcich pre jeho aktívnu legitímáciu) a označiť, prípadne pripojiť k žalobe, dôkazy na ich preukázanie (§ 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Platný procesný poriadok výrazne obmedzuje dôkaznú iniciatívu súdu a dôraz kladie takmer bezvýhradne na strany sporu. Žalobca, ktorý neuvedie všetky rozhodujúce tvrdenia a neoznačí na ich preukázanie dôkazy, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného iba na základe ním uvedených tvrdení a predložených dôkazov. Vzhľadom na známu argumentáciu žalobcov v obdobných sporov spočívajúcu v tom, že žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu v žalobe, súd poukazuje napr. na závery prijaté Ústavným súdom Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 11.06.2019 sp.zn. I. ÚS 246/2019, podľa ktorých, „...Z relevantnej citovanej časti citovaného napadnutého rozsudku krajského súdu vyplynulo, že sťažovateľkou uplatnený nárok na náhradu škody...nebol riadne tvrdený ani preukázaný. Za tejto procesnej situácie je preto správny záver krajského súdu o tom, že pasivita protistrany (v tomto prípade žalovanej) nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu „priznať akýkoľvek uplatnený nárok“...35. Vzhľadom na už uvádzané a berúc do úvahy podstatnú skutočnosť zanedbania procesnej povinnosti sťažovateľky tvrdiť, je už na prvý pohľad zjavné, že aplikácia § 151 ods. 1 a 2 CSP bola v okolnostiach danej veci neopodstatnená. Prejavuje sa tu už zmienená korelácia bremena tvrdenia a bremena popretia tvrdenia protistranou. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistranou poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)...“.

43. V predmetnom spore žalobkyňa neunesla svoju povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu, a nepreukázala, že VÚB a.s. pred postúpením pohľadávky na ňu splnila osobitné zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky vyžadované Zákomom o bankách. Banka pred postúpením pohľadávky mala povinnosť správať sa zákonom prikázaným spôsobom. Pokiaľ toto jej správanie nebolo v konaní preukázané, súdu neostávalo nič iné, iba postúpenie považovať za odporujúce zákonu. Bez splnenia zákonných podmienok pre postúpenie bankovej pohľadávky banka nemohla pristúpiť k postúpeniu pohľadávky (je to zákonom zakázané), a takéto postúpenie je pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Na absolútnu neplatnosť postúpenia súd prihliadol aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Takýmto postúpením žalobkyňa nemohla nadobudnúť bankovú pohľadávku, ktorá je predmetom sporu, a bez postúpenia pohľadávky nie je daná ani vecná aktívna legitímácia žalobkyne uplatňovať pohľadávku v predmetnom konaní.

44. Vzhľadom na uvedené závery súd uzavrel, že nakoľko žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre postúpenie úverovej pohľadávky alebo aspoň jej časti VÚB a.s. bankou, stanovených v cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nepreukázala ani, že je v konaní vecne aktívne legitimovaná. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku banky, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné.

45. V danej veci postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy VÚB a.s. na žalobkyňu je v rozpore aj s cit. ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa zmluvy o úvere bol v danej veci dojednaný na deň 22.01.2026, a k postúpeniu úverovej bankovej pohľadávky došlo na základe rámcovej zmluvy zo dňa 14.02.2020 v spojení so žiadosťou o prevod zo dňa 08.07.2020 (viď oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2020) ku dňu 08.07.2020, postúpenie je v danej veci v rozpore aj s cit. ust. § 17 Zákona o

spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto ust. banka nemôže postúpiť pohľadávku na nebankový subjekt pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Postúpenie pohľadávky v danej veci je teda vylúčenie aj pre rozpor s ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

46. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

48. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaný mal tak úspech v konaní v plnom rozsahu a prislúcha mu voči žalobkyni nárok na náhradu trov v plnom rozsahu trov. Žalovaný si nárok na náhradu trov neuplatnil, zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú. Preto súd žalovanému žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti výrokom I. - II. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).